

Передплата

на «РУСЛАНА» вноситься:

в Австрії:

на цілий рік . . . . . 20 кор.
на пів року . . . . . 10 кор.
на чверть року . . . . . 5 кор.
на місяць . . . . . 1/70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хоруцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Виповідь торговельних договорів.

(X) Міністер-президент др. Кербер зробив рішучий крок в угодній австро-угорській справі, а іменно повідомив угорське правительство, що він має замір торговельні договори виповісти з 1. січня 1903. р. Тим способом др. Кербер відняв спроможність міністрови-президенти Сельови, займати дальше вижидаче становище з очевидним заміром, все липити по давньому і таким способом удержати Угорщину аж до 1907. р. в кориснім положеню що-до угоди.

N. fr. Presse, звіщаючи про повідомленє виповідь торговельних договорів, замічає: «Вість, що Австрія бажає виповісти торговельні договори, мусить приспішити угодну справу між Австрією а Угорщиною. Наколи Угорщина не бажає спільних договорів, то дізнаємо ся про се протягом найблизших шість місяців. Зовсім невиконною стала ся тактика, протягати дальше аж до 1907. року невиносимий стан ваганя поміж спільністю а розділом». А дальше пише: «Спільність чи розділ. Австрія визволить ся з неволі Сельової формули, а як-раз рівноправність, яка кожній стороні лишає уживанє повної своєї сили, доведе скорше до чесного мира, як скрита війна, що лише розбуджує огірченє, а не доводить до рішенья».

Такий погляд видає ся оптимістичним, бо опирає ся на припущеню, що Сель буде квапнати ся, щоби довести до кінця угоду і цлову тарифу. Ми одначе думаємо, що Сель і дальше буде зволікати сі справи. Він буде вправді приневолений скрити війну перемінити на явну, щоби довести до спору, який буде полишений рішеню корони.

З сего ним самим споводованого примусового положеня не визволить Селя таке поступованє. Є один спосіб, щоби его поставити в примусове становище рішенья, чи він цлового розділу бажає аж в 1907. році — о чім взагалі не може бути мови — чи тепер. А сим способом є: переміна цісарського розпорядженя з 21. вересня 1899. р. в закон або відкиненє тогож.

Чи др. Кербер буде мати ту відвагу, ужити сего способу, сумніває ся Arbeiter Ztg. і думає, що др. Кербер не поважить ся накликувати раду державну до боротьби супроти угодних пересправ. «Др. Кербер, каже Arbeiter Ztg., може вправді боронити Австрію, але щоби він заціпав Угров, на се він занадто двірський міністер».

Др. Кербер не є однак двірським а цісарським міністром, яко такий лідлягає він волі цісаря, але впрочім не вьжуть его інші двірські згляди. З того однак не виходить, щоби цісар Австрії в справі, яка доторкує ся житнених інтересів Австрії, заборонював своему міністрови виступати з повною рішучістю. Се отже не поможе міністрови-президенти Сельови, він буде приневолений заявити, чи бажає можливої для Австрії угоди і цлової тарифи, або чи приймає за се одвічальність, що вже в

1903. р. обидві полові ці монархії перемінити ся в окремі цлові області.

Після телеграфічних вістий, прибув Сель до Пешту, а вчєра пополудни відбула ся рада міністрів, яка застановляла ся над справою ноти австрійського правительства.

Magyar Nemzet, урядовий орган угорський, звіщає, що угорське правительство у відповіді на австрійську ноту покорисугє ся прислугуючими ему справами, не каже однак, як поступить в сім случаю.

Против Шевченка.

(Конець).

Щоби наложити корону глупоти своему памфлетови, редактор «Галічаніна» кінчить его брехнею найгрубшого калібру, бо каже ось що:

«Что этой культ (Шевченка) падрерживается іскусственно і тенденціозно, доказивает между прочім следующая, впервые мною передаваемая гласности факт: Галіцкой синод в 1891 году, решил запретиť уніетскому духавенству участвоват в честваніях памяти Т. Шевченка, а то на паводу его стихов «Марія мати ісусова» і «Іван Гус». Митрополіт Сільвестр Сембратович угайл, однако, его рішення і не предложил его на утверждение, вследствие чего его нет в настоящих синодах...»

Помінаємо такі оклепані вже вискази в наведеній статі «Галічаніна», «що сторонники національного сепаратизму» видять в Т. Шевченку олицєстворенє самостійности «маларуськой ветви», демократизму і соціалізму, доходячого до анархії, ненависти до Росії і Палякоф і атеїзму, — бо такі пусті фрази та обвиненя не роблять вже ніякого ефекту після hajdamaszczyny Dziennik-a polsk-ogo, «ryzania Lachów, swjacznych pożyw» і пр. пр. Ане мусимо тут згадати про допись сеї часописи з Самбора, в якій з нагоди побуту там єпископа о. Чеховича, накинєно ся бутно на память Тараса Шевченка.

В сеї дописи піддає ся передовсім нищачій критиці кожний крок єв. Чеховича підчас его побуту в Самборі і прийнятє, яке ему зготовили тамешні Русини і репрезентация міста. Дописуватель сердить ся, що се прийнятє випало так світло та робить докори польській часті населєня, що вьяла участь також у в тім торжестві. А найстрашійший закид конструє з того, що «Русини з нагоди побуту свого владики устроїли вечер в честь Шевченка, єретика, який в своїх письмах обкидав хулою Матір Спасителя, а в пані, католицьких догматах і понах бачить причину всяких нещасть, борб і нужди народів».

І знов мусимо запятати ся сего польского католика, чи він не дочитав ся нігде хули в творах пр. Міцкевича, Словацкого, чи ті генії і пророки польского народа не оспівували кєрвавої, нищачої борби против німецьких хрестоносців, які під знаком хреста і католицької віри та немов то в імя культури нищили огнем і мечем та загортали під свою кормигу польські землі. І мимо сего, що ті писателі були самі католиками і виховані в католицизмі, они не стерпіли не піднести грімкого протесту против надуживаня хреста і віри для хищих, заборчих цілий для погнобленя, порабочєня одного народа другим. О скількож менше можна вміняти се в провину Шевченкови, що він, як право-

славний сам і в імени православного, українского народа, огнистым словом картав злочини, сповнювані на сім народі польськими світкими та духовними вельможами? Томуж перше вийміть бальки з очей ваших віщих пророків Адама і Юліюша, а відтак вже будете могли витягати скалки з Тарасового ока.

А що Тарас був православним — єретиком, чи з того можна робити заміт против него, або против его культу? Не кожний має щастє уродити ся католиком! Але чи святкуючи память таких людей, що своїм духом здоймили ся високо понад буденність, любовю обіймили цілу велику родину свого народа, відчули серцем вселюдське братєрєтє і вслухали ся душею в Божий заповіт ідеалу — ми взагалі думаємо про те, в якій церкві они уродили ся? Сумніваємо ся, чи найшов би ся такий обскурант, щоби виступив з твердженням, що не можна почитати памяти Гєтого або Шіллєра, бо они належали до протестантської, або памяти Шекспіра, та Байрона, бо належали до англіканської церкви!

А що сказав би тоді «Dziennik polski», що сказала би ціла польська суспільність і єї архипастирі, колиб, припустім, часть польского народа належала до пиньної церкви (як се є пр. у Німцїях, як є у Руськїх, що колись всі а пинї в переважній часті належать до православної церкви) і колиб зміж некаатолицької части народа виріс геній-пророк, рівний Міцкевичови чи Словацкому — чи і тоді висувано би против них догматичні ріжницї обох церквей і відтягано-б ся та протестовано против почитаня їх памяти? Певно, що се і на думку нікому не прийшло би, бо таке становиско як-раз противило би ся Божій заповіді братолюбія, в якій містить ся так само любов до свого народа, як і до всесвітowego чоловіколюбія. Томуж то свідчить про страшно низький і вузкоглядний спосіб думаня самбірского кореспондента «Dziennik-a polsk-ogo», який обурюєсь на се, що «біскуп католицькі» (єв. Чехович) приймає запрошенє на сей вечер (в честь Шевченка), за крісло своє платить 50 корон, а Русь чванить ся, що так гідно почитає свого Генія!

Як-раз присутність єв. Чеховича на вечері в честь Тараса Шевченка в Самборі є найліпшою відповідю на низькі і підлі напасти «Галічанів-ів» та «Dziennik-ів» і повинна стати грімким memento для таких Семїоноф-ів, що надуживають проповідницї для московської пропаганди та понижуваня памяти нашого народного, віщого Гєвія.

З країни Ботокудів.

Жанґада, дня 20. цвітня.

Христос воскрес!

Братя милі родинного краю, хочу ся довідати, у кого то таке серце щирє любовію к нам що нам уже через два рази прислалисьє газету «Руслана» і мапку, з котрої ми довідали ся, де наші Русини порозкидані по цілій Бразилї, де кілька родин є і за сумну вість про смерть отця Мартинюка*). Дай Боже, щоби то було омільно! Менї здає ся, що отець А. М. поїхали до Аргєнтини на місію. Не дай Боже, щоби то

*) Отець Мартинюк виїхав був на кольоні і такий довгий час не давав про себе жадної.

була правда!*) Також довідалисьмося, що ніби якісь Англичани дають пшеницю для нас на сіяння. Ми уже тепер їх ласки не жадаєм, ми Богу дякувати уже все своє маєм, чого нам потрібно. Але дійсно прийшла пшениця до порту Уїїон. Але її ніхто не дістане. Дурять наших людей, що то губернія прислала її. Десять комусь два-цятому хочуть дати літру. Але наші люди не кваплять ся брати, кажуть: маю я брати літру, то волю нічо — може потому тра буде платити за 50 літрів! Так та пшениця межі ними позістане, бо наші люди не будуть брати. Вони може таки скажуть, що роздали. Пшеницю час було уже сіяти, а вони уже від давна в магазинах тримають. Длячого не роздали? Бо хочуть по правді украсти і скажуть, що роздали! Уже вони нам досить допомогли, нехай їм Бог платить — але ми за їх ласку тепер не стоїмо.

Тепер напишу до вас, милі братя, вість нову, що ми, Русини, розпочалисьмо будувати церков. Одну нам спалили, котра коштувала нас 5.000 мільраїсів. Ми навели з родинного краю річей святих ріжних, приокрасилисьмо, як можна було і все погоріло. Але тепер уже видає ся, хто то зробив. Суть люди, що знають, но боять ся повісти, бо грозить їм смерть. Але я смерти не бою ся, скором ся довідав трохи, зараз подав до відомости отця Кизими і до Пр. консуля до губернії, нехай стягнуть протокула. А пізнійше, если мене ще не забудуть, то ще і до газети подам.

Тепер же, що ми будуєм другу церков, уже через цілий рік двигаєм, працюєм, стягаєм і вже вибудовалисьмо до осмірки, копело уже стягаєм, мало що бракує докінчити. Тільки що не маєм чим покрити. Гонтів смо наробили, але що цвяхів не маєм за що купити... Тяжкі часи, нема де ані одного крейцара заробити, ані де що продати, ані проміняти. Не знаю, що ми бідні подієм. Я писав уже просьбу до родинного краю о поміч, бо без родинного краю не дамо си жадної ради. Если братя не забудуть за нас і по можности своєї подадуть нам помічну руку, то може ту церков св. як докінчим. А если не надієм ся, то вся наша праця марно піїде, загине, заможне, а коштує нас уже до 20.000 мільраїсів, хотий наші люди грошей не складали, бо не мають, але все зробили, всею матеріял і самі будують. Такеує ся кожда робота, що варта, все робить ся під проводом і дозором Василя Вальковича, півця церковного. А вас, братя, також просим: помяніть за нас і в вашім «Руслані», може би Братя наші родимці стали нам до помочи, чим можуть для нас вістки, що побоювано ся, чи єму не лучило ся яке нещасте. Дотичну нотатку з Бразилії ми замістили були свого часу. — Ред.

*) Як звісно, о. Мартинюк щасливо вернув до краю.

нещасливих в такій далекій стороні від рідної землі, не дайте нам загинати. Просим вас, Братя милі, о хрест св. зелізняий на верх на церков, бо ту хоть ковалі суть, то не мають начиння і нема зеліза, а хотьби можна і спровадити, то брак грошей — не маєм! Така наша нужда.

Отож если зможність Ваша, справте для нас тую радість, о що просим, будьте милостиві для нас, а як дасть Бог нам дочекати ся ліпшої долі, то ми і о вас не забудем. Сердечну подяку складаєм вам за ваше щире серце і любов для нас, щосьте нас трохи потішили і що не забуваєте за нас, бо ми тепер дуже бідні. Ще і терпимо доста від тугейших батарей кабуфів.

Милі братя, если зможність ваша, передайте до нас кільканайцять книжок початкових для дітей І. кляси, бо не маємо навіть дітей з чого поучити і гроша не маємо купити і ту не дістати навіть.

Тепер повідомляю вам братя, що та вдова, що єї мужа забили підчас св. Місії, нужденне жите провадить з трома діточками і не може жадної справи ту найти. П. консуль (австр.) щось нерадо тим заяв ся, бо до того часу ще нічого не чути. Бразиліане сьміяють ся, кажуть, щоби так на німецького або італійського горожанина трафіло, то би уже давно Бразилія була сплатила, а за нами нема кому обстати, але може Господь ласкавий і о нас не забуде. Братя милі, родимці наші, спам'ятайте і за нас, дайте о тім знати і до найснійшого Монарха, щоби Він за нами відозвав ся, ажеби они нас так не кривдили і нашого св. обряду не переслідували. Моє поважане — *Василь Валькович*.

Родимці наші, братя милі, ми писали просьбу до монастиря в Жовкві, щоби Отці Василіане в своїх місіонарях випечатали нашу просьбу і вас братя милі просим в вашім «Руслані» спімяніть за нас нещасливих, може нам братя не одмовлять і по можности своєї стануть нам до помочи. Если би була яка надія від Родимців, то ми найбільше просим о крест зелізняий на церков ІІ, в обсягу хоть на середну копулу і на баню, бо ту нема таких добрих майстрів, щоби наробили гонти з фугами, якими можна побивати баню, аби добре покрити, а і цвяхів також не маємо за що купити. Ми тепер такі бідні, що без соли не один газда обходить ся, тільки що ту є спосіб, що батати не вимагають соли, то ще можна собі дати раду, але нужденне жите. А що до шматя, то кождий уже тілом сьвітить, а заробити нема где. А тут церков св. радібсьмо докінчити!

Ратуйте, ратуйте нас, подайте нам помічну руку, милі братя, Господь вам стократно винагородить за вашу щирю любов ку нам. Крейцаром ся ніхто не видасть, ані шусткою господарство не підупаде, а нас поратуете. А може колись Господь дасть нам діждати ся ліпшої

долі, то і ми за вас не забудемо, если щось зажадаєте.

Просим Братя, благаємо о поміч. Ми зробимо також просьбу до ВПреосв. Владиків отця Андрея і отця Константина, щоби повідомили в своїх епархіях всю братію. Повідовляємо і вас, братя і просимо, щоби тоє все товариство християнське сполучити до купки, если якась офіра для нас прийде, то нехай би все відсидали до монастиря до Жовкви або где будете уважати*) і о що ми будемо просити, то нам надішлете. Грошей ми не жадаємо, дерева досить маємо, тільки що нам бракує хрест і бляха або цвяхи то-б вас просимо о се дуже.

Василь Валькович.

Colonia General Carneiro Jangada. почта: Uniao da Victoria.

НОВИНКИ.

— Календар. В суботу: гр.-кат. Амоса, Еронима; рим.-кат. Льва. — В неділю: гр.-кат. Тихана; рим.-кат. Петра і Павла.

— Шкільна комісія соймова розпочала в четвер розправу над внесенем посла Барвіньського о заснованє рускої гімназії в Станиславові. Внескодавець п. Барвіньский заявив, що на разі не має нічо більше в сій справі сказати, і покликуює ся лише на мотивованє свого внесеня в повній палаті. Віцепрезидент Ради шк. кр. др. Плажек подав до відомости рескрипт міністра просьвіти з минулого року, в яким він заявляє, що на разі не може взяти під розвагу заснованя рускої гімназії в Станиславові з огляду на недостачу іспитованих руских сил учительских. Відтак подав др. Плажек стан сего річної фреквенції в сій гімназії в році 1902. Член виділу кр. Верещинський заявив, що від кр. виділу виїде до сойму внесенє на заснованє рускої гімназії в Станиславові, позаяк за тим заявив ся і тамошний виділ повітовий. Др. Бобжип'янский, Козловский і Целедкий домагають ся поясненя, чи виділ кр. се внесенє уложив в порозуміню з Радою шк. кр., на що п. Верещинський відповів притакуючи, а др. Плажек заявив, що він о тім нічого не знав. Позаяк та справа не могла вияснити ся, ухвалено відпочити дальшу розправу аж до предложеня сего внесеня кр. виділу, яке тепер печатає ся.

— П-на Сальомея Крушельницка має бути зангажована на три гостинні виступи в міській театрі у Львові. Сї виступи провктують на час між 7. а 12. липня с. р. В тім часі мала би дати також у Львові концерт на добродійні цілі.

— Тарасове свята в Тернополи. Ві вторник дня 1. липня с. р. устроюють українсько-руські

*) Сею справою повинен би зайняти ся «Комітет для Паранських кольовій» і обдумати спосіб, яким чинном справити би найлекше хрест на церков в Жавгаді. Поки-що ми будемо охотно приймати і квітувати складки на сю ціль.

ЮРИЙ КМІТ.

СПОВІДЬ.

Молодий пан-отчик прийшов до церкви дуже невдоволений. Навіть не причесав ся добре. Жінка висьпівала йому ранній молебєн то за діти, то за своє здоров'є, то за те, що він не заходить ся, аби вже раз пійти на парохію. Невинний бузько три рази навідав ся до їх хати, а невдовзі знову пришкандибає. Чоловік кривить ся на сї відвідани, жінка ще більше. Часи любови загрипили ся. У їх головах вириває одна гадка: подруже — се невідклична конечність, а цілє єго, розрієт людського покоління з безконечними наріканнями і величезними видатками. Ночі понайбільше проходять бозсовно. Гей, гей, колиб то вернули ся семінарські часи, думав він собі, не спішив ся би я за золотим руном...

В церкві зібрало ся множество людей до сповіди. Сей панібний збір не вменшив, а побільшив невдоволеннє пан-отчика. Треба посидіти довго, багато наговорити ся;

треба наслухати ся потрібних і непотрібних річей. Бере махиально єнтрахиль і сїдає. Голова набита ріжними домашніми журбами. Люгічний, спокійний хід гадок затраив ся. Збентежений і ажурений слухати-ме страждань ивнших людей.

Пристає згорблена в чотири погібелі невіста. Хрестить ся без кінця й міри. Гримає в груди, аж гомін розходить ся.

— Коли ти сповідала ся?

— Я прошу вашої і божої ласки, сповідала ся, як вродила ся моя краса теличка, по теплім Олексї. А якже. Так, так.

— Покуту відравила?

— А що робить чоловік, як не покутує? Я вам так покутую, що годї докоротати свою віку.

— А чим образила ти Бога?

Ба, говоріть собі здоровейкі. Куди не стане, де не поверне себе чоловік, грішити і грішити. Подивлю ся — грішу, загадаю — грішу. Вродила моя красулька бичка, такого з зьвіздою на чолі. Файне було. Ричало, ричало — на третій день згинуло. Я плакала — заводила, кляла себе і свою долю. Казали люди, що дістало вроки. Ну тай по-

гибло. — Шкода велика. А коровина як вам сьутила за бичком! Крутила ся, гінчала, заложила ногу за жоліб і зломилла ногу. Приходив Мошко за води. Нехотів купити. Ребра й кости, та шкіра, каже. Я більше наплакала ся, ніж за рідною дитиною. А поховала я вже трос. Всї були неживі.

— Али чим ти образила Бога? Що-ж далі?

— Ну, та прошу чесного катехізу, найбільше грішу мислями. Иноді загадаю собі недобре на Бога, на всіх святих і на Пречисту. За що вони карають мене так тяженько? Ні я нажила ся, ні я нагуляла, ні я підхмелила ся. Все в роботі та в роботі. А що з тої роботи? Бодай то не родити ся! Грішу, страх грішу, бо чоловік бідус. Клянє себе, чому бідус? завидує, бо й тут добре, там не зле. В мене всьо з лівої руки. Дав Бог діточки. Та що з того! Не живі. Наболіти ся, натерти ся, буде з тебе... А поратунку як нема, так нема... Кажу вам, усьо завзяло ся на мою душу. Лиша доля запотарайкала мені навіть одну однієньку курку. Тепер нема на сіль і нафту, добре несла ся. Недавно мому чоловікови поломилло ноги де-

рево в лісі. Сьвіт до гори ногами хоче перевернути ся. Не знати яку дати собі радоньку! Худібки нема, курки нема, поля — кусьня, пуєте; з чоловіка малий хосєв! Роби, що хочеш, і дій, що хочеш. забий ся.

Розплакала ся і важко зітхнула. Пан-отець ждав, коли вона покінчить, аби міг її швидче підпустити. Йому не добре робить ся. Вже саме оповіданє невісти робить на нього прикре вражєнє. Не перебиває її, бо ще довше стане розводити ся, а людей чимало до сповіди.

— Щож більше? питає нетерпеливо сьвященик.

— Більше я не зробила нічого такого. Нікого не вбила, не запалила. Жию й сама не знаю, чою жию. На бїду вродила ся, жию на бїду і на бїду треба вмирати, бо, як то кажуть, християнин грішний.

Прослезивши ся ще більше, помандрувала з розгріненєм у грішній сьвіт, якому вона день-у-день складає щиросердєшні бажаня, аби завалив ся вже раз...

(Конець буде).

товариства в честь Т. Шевченка, в великій сали Магістрату в Тернополі, *вечеринці* з отсею програмою: 1. Вступне слово п. Г.; 2. Лисенко: «Щедрівки». Міш. хор. «Тери. Бояна»; 3. Thomas-Rummel «Mignon». Фортепя на 4 руки, відіграють п. п. О. К. і А. К.; 4. Лисенко-Франко: «Не забудь». Тенор. сольо п. С.; 5. Лисенко-Шевченко: «Скорбна дума». Муж. хор «Бояна» з аком. форт.; 6. Шевченко: «Холодний яр». Деклямація п. О.; 7. Сичинський: «Дніпро реве». Баритон. сольо і хор міш. «Бояна» з аком. форт.; 8. Лисенко-Шевченко: «Гетьмани». Баритон. сольо п. К.; 9. Шуман: «Житє циганів». Міш. хор «Бояна», сольо і дуети з акомп. форт. — Ціни місць: Крісло 2 К; партер 1 К; галерія 30 сот. — Початок о год. 8¹/₂ вечером. — Бiletів дістати можна в «Народній Торговлі», а перед концертом при касі.

— Вступні іспити до приготавляючої і І. класи на ш. р. 1902/3 в ц. к. II. (руській) гімназії в Перемишлі відбудуться дня 15. липня перед феріями, а в днях 1. і 2. вересня по феріях. Зголошувати ся належить один день перед іспитом в дирекції гімназії і неминучо принести з собою: 1) метрику ученика, 2) свідоцтво шкільне, як ученик ходив до публичної школи, 3) свідоцтво лікарське що-до заціпленої зглядно відновленої віси.

— Атєц Семїоноф падвезаетса. Єще не проминуло вражїне після вістки, яку ми подали про проповідь о Семїонофа против Шевченка, а вже дістаємо письмо від віденьских робітників про позичені ним у паламаря 600 корон і побиту наламариху, а надто соціялістична «Воля» доносить про якусь внишу, аж надто гласкану жєницїну. Відкладаємо з обридженем на бік сю скандальну подїю, так як нас обходять лише публична діяльність одинаць, а не їх приватне поведєне. Пошкодовані нехай судово дождать своєї кривди — се найпростїша дорога.

— Народне віче скликають буковинські посли на день 7. липня с. р. до Черновець.

— Для «Рускої Бурси ремїсничої» у Львові признав цїсар з доходів XXXIV. державної добродїйної лїтерїї 5.000 К.

— Вибори радних у Львові. Вчера докінчено скрутинї з остатних доповняючих виборів 5 членів міської ради львівської. Голосувало вєїх 2352 виборцїв; абсолютна більшість виносить 1177. Понад абсолютну більшість одержали пп.: Венцель Кароль, швецї 1739 гол., Ігнатович Ян, промисловецї 1720, Крох Яків, будівничий 1877, Гудец Іосиф, директор каси хорих 1381, Шляєн Артур, будівничий 1341. Крім них одержали пп.: Рудзкий 939 гол., Осада 941, др. Дїяманд 576 і Гаввер 170 голосів. — Таким чином вибори до міської ради зовсїм покінчені, а уконституованє нової ради відбудє ся на другий тиждєнь.

— Рїльничі страйки. Як ми вчера донесли, в Чижикові коло Винник сєляни-робїтники застрайкували і не пішли на панський лан на роботу. Такий самий страйк обхопив сусїдні громади: Глуховичі і Острїв, де прийшло навіть до розрухів і арештовань. — Державець острївского обшару двїрского, п. Бардецкий, спровадив собі кількадєсятї робітників з бобрецького повіту, а за єго примїром пішов і єго сусїд, глуховецький державець — жид. Серед громади з обох місцевостей настало велике обурєне і гурт з яких 20 сєлян з обох сїл пішов на поле згнїяти зайдїв-робітників. Тодї Бардецкий звернув ся з жалобою до староства у Львові. Староство наказало винницкому постерункови жандармерії арештувати виновників. Постєнфірєр і другий ще жандарм удали ся тодї до Глуховичі і арештували вєїсьмох тамошних сєлян. Арештованих сковано і так проваджєно сєлом. На вид сєго місцевє населєнє закипіло обурєнем і збігло ся товпою. Відїзвали ся крики: «не вільно арештувати! пустити їх! они невинні нічого, коли не хочуть на панів дармо робити!» Жандарми вїзвали тодї вїйта до помочи. Але вїйт мав не тїлько тому відмовити, але ще відгрожуєвати ся жандармам і староству. Рівно-ж мав вїйт відмовити вислани кінного післанця до Винник о поміч. Серед товпц, що грізно окружила жандармів, удало ся чотиром арештованим скинути кайданки і втічи. Жандарми приготавили ся до стрїляня і вїзвали товпу розїйти ся. Хтось з товпи крикнув, аби жандармів обкидати камїнем. Справді дєхто хопив за лежачі недалєко цєгли. Інші знов взяли ся за мотики. Хвиля була грізна. — На щастє якось товпа успокоїла ся і пустила жандармів з чотирма вязнями до Винник. На вість про се староство сєйчас наказало шістьом жандармам удати ся до Глуховичі і арештувати виновників. Найперше арештовано вїйта, Теодора Івасюка, а крім того ще сїмох інших господарів, так що разом сидить у Винниках 12 глуховецьких сєлян. Інших, що брали участь в збїговєйску, жандарми писали другого дня і їх потягнє суд до відвїчалности за загроженє публичного спокою.

— Страшна пригода. Вчера о 10¹/₂ год. вечером п. Готлїб, директор міської рїзниці у Львові, повертав до дому. Недалєко рїзниці стрїтив якихсь двоєх людей, які, як єму здавало ся, хотї-

ли на него наласти. П. Готлїб витягнув револьвер, а коли незнакомі мимо вїзвань не станули, стрївил і убив одного з них. Опісля показало ся, що п. Готлїб застрїлив Франца Валюшевского, огородника, який вертав пияний домів.

— Іспит зрїлости в рускій гімназії в Перемишлі відбудє ся сєго року в днях від 17. до 23. червня під проводом делегата ради шк. кр. директора Едварда Харкевича. До іспиту приступило 35 абітурієнтів. З тих адало з відзначєнем 7, з добрим успіхом 25, з поправкою 2, один відступив від іспиту задля слабости, так що здавати будє по феріях; не репробованїй ніхто. З відзначєнем адали іспит: 1) Балаким Михайло, 2) Гемба Іван, 3) Котович Михайло, 4) Малиновський Стефан, 5) Масляник Мирон, 6) Нанурко Володимир, 7) Цєглиньский Николай. З добрим успіхом здали іспит: 8) Бабяк Михайло, 9) Вахнянин Омелян, 10) Вітик Стефан, 11) Вовк Николай, 12) Задорецкий Атанас, 13) Кончєвич Теодозий, 14) Кузич Василь, 15) Лотоцкий Амброс, 16) Малецкий Онуфрей, 17) Манастирецкий Теодозий, 18) Манастирский Теофіль, 19) Масляник Михайло, 20) Петрик Аватоль, 21) Прийма Теофіль, 22) Рогожинский Юстин, 23) Салук Лука, 24) Турчин Лука, 25) Федевич Іван, 26) Шемердяк Лев, 27) Шєхович Богдан, 28) Шквірко Николай, 29) Якимович Іларий, 30) Падох Василь, 31) Білиньский Володимир, 32) Рудавский Антїн.

— Іспит зрїлости в рускій гімназії в Коломиї адали: Зєнон Глушкевич, Евген Гузар (з відзн.), Михайло Дємчук (з відзн.), Николай Гоєнюк, Юліян Кїслевский, Николай Поляк (з відзн.), Василь Попович, Методїй Посацкий, Ник. Ілїя Равлюк (з відзн.), Дмитро Райт, Дмитро Рожка, Юрій Росткович, Лаврентий Ткачук, Іван Харук, Ілія Хомин і Костя Павлуєвич (екстєрн.). Одного публичного ученика репробовано на рік.

— Іспит зрїлости екстєрнієток в учительській жіночій семінарїї у Львові відбудє ся в часї від 17. до 21. с. м. під проводом шкільного радника п. Юліяна Турчиньского. Свїдоцтва зрїлости одержали: Марія Алексєвичївна, Цєцилія Байгльївна, Марія Білєрївна, Евг. Блажовєка, Ян. Хобриньєка, Іванна Геримовичївна, Олена Коржановєка, Ян. Яворовєка (з відзн.), Стеф. з Левиньєких Яримовичєва, Роз. Кєнїгївна, Дорота Прохаскївна, Марія Орловєка, Ядв. Смальєка, Корн. Стефанївна, Каз. Венєковичївна, Ілія Цайграм-Айзїнівна і Марія Осадцївна. — 17 екстєрнієток одержало поправку, 9 репробовано, а 4 відступили від іспиту.

— Зі Зборова пишуть нам: Слїдство в справі Рапапорта, звїсного тут богача і мантаї, на внесенє ц. к. прокураторїї державної, імовірно в наслїдок статїї «Монїтор-а», стягнєно з повітового суду в Зборові до трибуналу в Золочєві. Слїдство повїрено молодому і енергїчному, досвїдному судї слїдчому п. Слявікови і він нинї прибуває судї для ведєня справи на місци. Завїзвано 60 свідків до слїдства, а не є виключєним, що Рапапорт ще на сєй шабас дістане ся під ключ. На звїсного зі своєї енергїї і справности судїю п. Слявіка почладаємо великі надїї, що вислїдять вєї лайдацтва і увільнить нас від язви корупції і визиску.

— Замах на двірський поїзд. З Пляуєн доноєть: На двірський поїзд, який їхав з Гофу (в Баварїї) до Берліна, зроблено замах коло стаци Шєнберґ. Якийсь доси невислїджений злочинець кидав камїнем у вікна поїзда. Однє камїнь влетїв до купє, де сидїв кн. Віртемберский. Сим поїздом їхали також кн. Людвик баварский, кн. Гогєнцолєри, кн. Кароль Теодор баварский і кн. Тома з Генуї.

— На державних австрїйских залїзницях виноєив дохід в маю с. р. 5.592.200 К за перевїз подарожних, а 14.548.700 К за перевїз тягарів; разом 20.140.900 К. В порівнаню з доходом з маю минулого року був дохід с. р. менший о 75.465 К. До сєго причинила ся непогода в часї Зелєних сьвят, які припадали в маю. Лише на східних шляхах австрїйских залїзниць замїтний був оживлений рух в перєвозї збїжа з Росїї Румунїї, тому дохід на сих шляхах в маю сєго року був більший як в сїм місяцї минулого року. — Від 1. сїчня до 31. маю с. р. прихїд на державних австрїйских залїзницях виноєив 23.325.400 К в особовїм оборотї, а 69.305.400 К в тягаровїм оборотї.

— Звїрска мати. В Градци відбула ся оводї карна розирава перед судьями присяжними, на якїї ставала людина правдивий звїр, служниця Анна Шмєльцєр, котра своєю новонароджену дитину покряяла на дрїбні кусні і кинула свиням. Она признала ся, що від свого давнїшого господаря мала дитяну, котра дня 16. цвїтїня прийшла жива на сьвіт в пивницї. Звїрска мати розрізала тодї дитяну на двоє ножем, котрим чистила бураки, покляла тїло на дошку і покряяла на дрїбні кусні, котрі відтак кинула свиням, і приглядала ся, як свинї їли, а відтак затєрла вєї слїди. Суд засудив звїрску матір, котра очивидно в хвили, коли допустила ся так страшого злочину, була несповна розуму, на пять лїт тяжкої вязницї.

— Вїбух лїжкївнї. З Мєрєгу ділять те

леґрафїчно: Пороховня, яка стояла під містом, вилєтїла вчера у воздух. Вїбух був страшний. Серєд пекельного гуку, хмари диму і полемїни вилєтїли мури високо в гору, і спадали далеко на кілька миль в околицї. При катастрофї понєсло рани 17 осіб. Король на вієть про нещастє, поїхав оглянути місце, де стояла пороховня, а опісля відвїдав ранєних в шпїтали.

— По трєх лїтах. Перед трєма роками купєць в Одєсї, Гурєвич, пієлав свого 8-лїтнього снєка по папіроси до сусїдної трафїки і від тої хвилї хлопєць пропав як камїнь в водї. Анї родичі анї поліція не могли віднайти пропавшого, і вкїнці погодили ся з лихою долею, що хлопєць дєсь погіб. Минулого року старїй Гурєвич помер і лишив вдову з 19-лїтною донькою. Перед тижєм прийшла до Гурєвичєвої якась жєницїна і передала єї лист, почїм сєйчас відїйшла. В листї доносиє хтось, що єї снє зовсїм здоровий та що завтра будє стояти в означєнім місци зі звинєним в трубку аркушом білого паперу. Другого дня дійєсно найдєно хлопця, який сєйчас пізнає своїх. Житє хлопця в сїх трєх роках було незавиднє. Єго завєзли до Румунїї, де якийсь «пан Моргунєско» послав єго жєбрати разом з пятьма іншими хлопцями. Перед двома тижнями Моргунєско тяжко занєдужав і по сповїді прикликав до себе хлопцїв, дав кождому з них по 200 франків і по годинникови і завив їм, що вернуть до своїх родичїв. Малого Гурєвича відвїз до Одєси якийсь знакомий Моргунєско. Хлопєць забув зовсїм родинну мову, але добре затаїв собі родину і окруженє, в якїм жив в Одєсї.

— Добре придумав, а злє взяв ся. Сєлянин з Дублян Стефан Пупка привїз двоєх «панїчків» на забаву до Львова і заїхав з ними нічною порою до якогось дому при ул. Сикєтєуській. Паничї пішли забавляти ся, а Пупка чєкає в возом перед домом. Сон єго зморив і він заснув. Тимчасом хтось стягнув єму дві пари лєкерованих чобїт з правилами і начку книжок. Пупка отворивши, очі спостєрїг, що бракує тих рїчий, а рівночасно побачив якогось чоловіка стоячого побїч, котрий щось шєптанє дорожкарєви. Пупка здогадає ся, що то злодїй і постановив єго зловити, отжє причаїв ся і удає, що спить, а тимчасом прїжмурєними очима дивив ся, що злодїй будє робити. І дійєсно той чоловік приступив до воза і зачав тягнути куферок з рїчами. Пупка добре придумав, але злє взяв ся до роботи, бо удаючи сплячого, злавив так поволи з воза, що злодїй забрав ще куферок та втік з ним серєд темноти.

— Дрїбні вїєти. Саул Лїнднер, державець бровару в Пасїчній коло Станїєславова, оголосив банкрутетство на 200.000 К. — Слухачї львівської акадємїї ветеринарїї відудуть дня 2. липня с. р. до Радовєць на Буковинї, оглянути тамошнє заведєне вїєськове для хову конєй. Зї студєнтами їдуть вєї профєсори і доцєнти ветеринарїї.

Краєвий Соїм.

Нинїшнє засїданє соїму почало ся о 10. год. 45 мін. По відчитаню справоздань кр. видїлу о фундації гр. Скарбка та справозданя щодо підвишеня платнї народним учителям, забрав голос пос. Пашковський для умотивованя своєго внесеня в справі полєкшиї з кредиту мелїорацийного для хлїборобів.

Опісля пос. Шаєр мотивуєвав своє внесенє в справі знєсеня краєвих і повітових мит, а дальше перевєдено доповняючі вибори до комїсії громадської, банкової, для аграрних реформ, промислової і краєв. господарства.

Бюджетова провїзорїя.

Пос. гр. Стан. Бадєнї як реферєнт бюджету предложив внесенє бюджетової комїсії о справозданю краєв. видїл. на місяць липєнь.

В дискусїї забрав голос пос. Станїньский і жалував ся на помпнєнє єго при виборї до комїсії, через що відєсунєно єго від видатнїшої працї в соїмї. В дальшїй бесїдї строго критикєе діяльність соїму і правительство, яке легковажить собі галицький соїм.

Правительство вмїє лише вивовняти сї ухвали парламенту, що відноєать ся до армії. Ухвали краєвих репрезєнтаций правительство легковажить. Так поєстєнають собі вєї єго органи, а вже найбільше позволяють собі галицькі старости. Тї панки вмїють «урядувати» лише в часї виборів, по виборах виїзджають на урльопи. За часів Бадєнього бояли ся бодай єго «залїзної руки», народні маси знали бодай, що мають борбу але тяжку борбу, нинї старости намієсника багатєлїзують і аванзують ще за те, щадї представив бесїдник поодинокі приміри

надужить, практикованих ріжними старостами, як пр. Ярошем, Новосельским, Міхаловским. Таке поступованє приносить лише шкоду державі, краєви, а головню тій більшости, котра править нині краєм.

Послідна пора отямити ся, вийти на дорогу пошанованя законів і суспільної справедливости. Вкінці обговорив бесідник недавні розрухи у Львові, де правительство відіграло доволі сумну ролю, пускаючи на голодні маси військо з карабінами та шаблями, як також звернув увагу на послідні страйки аграрні в львівському повіті.

Відтак говорив пос. Країньський про фінансову господарку краєву, після чого забрав

голос намісник гр. Пінинський, щоби відперти закиди п. Стапінського. Називає їх «легендами» і «фантазіями».

Год. 1½ пополудни засіданє триває дальше.

Телеграми.

Інсбрук, 27. червня. Пос. Бругнар поставив в соїмі нагле внесенє в справі вибору конституційної комісії з 13 членів, яка має в 8 днях предложити внесенє що-до упрямління справи автономії полудневого Тироля.

Дрезно, 27. червня. Королева-вдова тяжко занедужала; стан грізний.

Харбін (в Манджурії), 27. червня. Межи китайскими робітниками вибухла холера. Доси занедужало 169 осіб, з чого померло 81 осіб.

Відень, 27. червня. Ректором тутешного університету вибрано проф. др. Крафта.

Триест, 27. червня. Трамваєва служба застрайкувала, в наслідок чого застановлено рух трамваїв.

Льондон, 27. червня. Після виданих вчєра бюлетинів, стан здоровля короля значно поліпшив ся. Король перебув вчєрашний день добре і прийняв дещо страви. Температура нормальна.

COLOSSEUM Ernesta Thorna

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна
Найславнійша програма!
від 16. до 30. червня 1902.

При співучасті військової музики 30. п. п.
1) **Марш.** 2) **Увертура.** 3) **Lilly Durand.** 4) **Les Longi,** субретка. 5) **The Mayos,** комічні артисти на лижах. 6) **Братя Zenary,** сальонові акробати. 7) **Mas Andres,** французські дуетисти. 8) **Mira-Mare-Fontaine Feerie.** 9) **Potpouri.** 10) **Trio la Serenada,** або Вечер над неаполітанським заливом. 11) **Four Emperor's,** комічні американські музиканти уличні. 12) **Американський біоскоп.**

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В неділю і свята два представленя. Що п'ятниці **High-Life** представленє. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

НАКЛАД А. ХОЙНАЦКОГО.

Кароль Гуцков.

••••• УРИЄЛЬ АКОСТА

трагедія в 5 актах, віршом переложена з німецького

Львом Лопатинським.

Високо гуманна основа твору, пластичність драматичного представлення, як і вірність перекладу та плавність в рипі чинять сю книжку знаменною лектурою, особливо для молодіжи.

Набути можна в Ставропігійській книгарни у Львові.

— Краєва Рада шкільна апробувала слідуючі виданя Руского Тов-а педагогічного на вагороді пильности і до бібліотек шкіл народних:

	(брошуров.)	(опр авл.)
Оповіданя для дїтїй	40 сот.	54 сот.
Оповіданя Катренка	40 "	54 "
Оповіданя Коцюбинського	40 "	54 "
Переклади Кримського	40 "	54 "
Дитячі оповіданя, Мамин Сибіряка	30 "	54 "
Байки Пушкіна	30 "	44 "
Оповіданє Марка Вовчка ч. I.	30 "	44 "
Марта Борецка	40 "	60 "
На прічках	30 "	44 "
Народні думи, д-ра Пачовського	40 "	60 "
Казки, гр. А. Толстєя	40 "	54 "
Поеми, О. Кониського	30 "	44 "
Покарана лож, комедійка	20 "	34 "
Малій сьпіваник	20 "	
Серед цвїтів, комедія в 2 дїях	16 "	30 "
Лис Микита, Гете-Франко	1 К	1 К 30 "
Перша китичка, Ярошинської	20 сот.	
Друга китичка, Ярошинської	20 "	
обі разом		54 сот.
Андерсен, Казки IV і V ч.	50 "	2 К 90 "
5 частий разом опр.		
Для шкіл виділових апробувано:		
Дивні пригоди комаха, Сангвіна	48 сот.	75 сот.
Інститутка, М. Вовчка	40 "	60 "
Шекспір в повітках	30 "	60 "

ВИСОКИМ Ц. К. НАМІСНИЦТВОМ КОНЦЕСІОНОВАНЕ

БЮРО ПО ДОРОЖИ і СПЕДИЦІЙНЕ

СОФІІ БЕСЯДЕЦКОЇ, ОСЬВЕНЦІМ, ДВОРЕЦЬ

продає білети залізничні окружні

корабельні карти I-пої і II-гої класи

як також карти межипокладові для переселенців до Америки.

★ Ціни найнижчі. ★ Виміна грошей. ★

Проспекти даром і оплатно. (22—26)

Зарваницю поему Василя Щурата можна замовляти лише в Ставропігійській книгарни у Львові, ул. Руска ч. 3. Ціна в поштовою оплатою 25 сот

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1902.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд до Львова		Поїзд зі Львова	
посп. особ.	приходить о годині	посп. особ.	відходить о годині
6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	6:25	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор
6:20	з Чернівців (Іскал, Галацу), Чорткова	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
6:50	з Брухович, шод. від 15. мая до 14. вер. вк.	1:55	6:43 " " дв. Підзамче
7:45	з Янова	2:09	6:35 до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича
7:40	з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче	8:30	8:40 до Кракова (Відня, Праги), Берліна
8:00	" " на дв. головний	2:55	9:00 до Лавочного, Хирова, Калуша
8:10	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	9:15	до Янова
8:15	з Сокала, Рави рускої	9:50	до Белзця, Сокала, Любачова
1:35	8:50 з Кракова, Відня, Праги, Берліна	10:30	до Чернівців, Потутор
10:25	з Ряшова, Любачова	10:40	до Тернополя, Потутор, дв. Піда.
11:55	з Станиславова (Кересмезе, Потутор)	2:40	10:57 " " дв. гол.
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділю і свята
1:23	з Янова	2:15	до Брухович від 15. мая до 14. вересня в неділі і свята
2:20	з Підволочиск, Кончинців на дв. Підз.	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
2:35	" " на дв. голов.	3:15	до Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.
3:14	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	3:26	до Брухович шод. від 1. мая до 15. вер.
4:40	з Самбора, Стрия, Скольного (15-30.9)	3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова
5:11	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	НІЧ	
5:35	з Чернівців, Іскал " " на дв. голов.	12:45	6:10 до Станиславова, Жидачева
1:45	5:40 з Кракова	6:20	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
5:50		6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. будні дни а від 16. вер. до 30. цвїт. 1903. щоденно
НІЧ		6:35	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
6:00	з Сокала, Белзця і Любачова	6:35	до Сокала і Рави рускої
8:04	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	8:16	до Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)
9:12	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	8:25	до Перемішля
12:15	9:20 з Чернівців, Букарешту	9:00	до Підволочиск, Бродів гол. дворець
9:25	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і сьв.)	9:20	" " дв. Підзамче
8:40	9:50 з Кракова, Відня, Берліна) Ясла, Розвадова	10:05	до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.
2:31	10:03 з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	10:30	до Іскал, Чорткова
10:03	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	11:00	до Кракова, Відня, Варшави, Праги
10:20	" " на дв. голов.	11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний
10:50	з Лавочного (Пешту) Хирова Калуша	11:32	" " дв. Підзамче
3:14	з Тернополя, Грималова на дв. Підзамче	4:15	до Кракова, Відня, Праги, Самбора
3:35	" " на дворець головний	5:50	до Брухович від 15. мая до 14. вер. шод.

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський ріжнить ся від часу львівського о 86 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Краєцких ч. 5.) уділяє пояснєнь в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їади.